

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Győri Ítéltábla dr. Hidasi János ügyvéd helyett eljáró dr. Szűcs Tamás ügyvéd által képviselt **I.rendű felperes neve felperesnek**, dr. Illés Mária ügyvéd által képviselt **I.rendű alperes neve I.r.**, és **II.rendű alperes neve II.r. alperesek** ellen, a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság előtt jó hírnév megsértésének megállapítása iránt indított perében a 8.P.20.143/2007/25. számú ítélettel szemben, a felperes 26. sorszám alatt - perköltség viselés tekintetében - valamint az I.-II.r. alperesek 27. sorszám alatt előterjesztett fellebbezéseivel folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletének megfellebbeezett rendelkezéseit részben megváltoztatja és a felperes keresetét teljes körűen elutasítja.

A felperes által az állam részére az illetékügyben eljáró hatóság felhívására fizetendő feljegyzett kereseti illeték összegét 42.000,-(Negyvenkettőezer) Ft-ra, az I-II.r. alperesek által az állam részére az illetékügyben eljáró hatóság felhívására fizetendő feljegyzett viszontkereseti illeték összegét fejenként 21.000-21.000,-(Huszonegyezer-huszonegyezer) Ft-ra felemeli.

Ezt meghaladóan az ítéltábla a megyei bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Mindegyik peres fél viseli a saját másodfokú perköltségét.

Köteles a felperes az állam részére az illetékügyben eljáró hatóság felhívására megfizetni 55.000,-(Ötvenötezer) Ft feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket, továbbá köteles az I-II.r. alperes az állam részére az illetékügyben eljáró hatóság felhívására megfizetni fejenként 24.000-24.000,-(Huszonnégyezer-huszonnégyezer) Ft feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A megyei bíróság ítéletében a felperes keresetének részben helyt adva megállapította, hogy alperesek a helység 1 televízió „...” című műsorában 2006. május 15-én közreadott „Közleményükkel” megsértették a felperes jó hírnevét. Kötelezte alpereseket, helyesbítő nyilatkozat közzétételére.

A felperes nem vagyoni kártérítés iránti keresetét, valamint az alperesek viszontkeresetét elutasította.

Kötelezte felperest 18.000,-Ft, alpereseket pedig egyetemlegesen 15.000,-Ft le nem rótt illeték megfizetésére az állam javára. Ezt meghaladóan megállapította, hogy mindkét fél viseli az eljárás során felmerült költségeit.

Az első fokú ítélet indokolásában a bíróság tényként állapította meg, hogy a 2006. május 11-én **Helység 1**-ben megtartott sajtótájékoztatót követően, - melyen felperes, aki önkormányzati képviselő a szakrendelő pincéjének szigetelésével kapcsolatban nyilatkozott - az alperesek 2006. május 15-én közleményt juttattak el a városi televízióhoz. Ebben cáfolták, bírálták a felperest.

Megállapította a bíróság, hogy felperes keresetét arra alapozta, hogy az alperesek nyilatkozata személyét érintő közlést tartalmazott, neve elhangzott és a nyilatkozat olyan tényállításokat tartalmaz, melyben a felperesi kijelentéseket zavarkeltésnek minősíti, az intézményt illetően hitelrontást állítanak, és a felperes orvoshoz méltatlan magatartás tanúsítását, továbbá önkormányzati képviselőként a közintézmények fenntartása iránt elvárható felelőssége teljes hiányát.

A megyei bíróság vizsgálatának tárgyává tette az alperesi „Közlemény”-hez vezető felperesi nyilatkozatok tényállításainak valóságtartalmát, valamint vizsgálta az erre okot adó előzményi tényállást, a vitára okot adó felperesi nyilatkozat előtt készült szakértői vélemények tartalmát is.

Vizsgálta továbbá az I-II.r. alperesi ellenkérelem és viszontkereset tekintetében azt, hogy a felek által tett - nem vitatottan mindkét oldalról közszereplőként előadott - kijelentések, nyilatkozatok mennyiben valósították meg a Ptk.78. § (2)bekezdésében foglalt tényállást.

A megyei bíróság a bizonyítékok értékelése alapján azt állapította meg, hogy I.-II.r. alperes a felperes jó hírnevét megsértették. Az alperesek részéről elhangzott kijelentéseket olyan, a jó hírnevet sértő tényállításoknak ítélte, melyek a Ptk.84. (1)bek. a),c) pontja szerinti személyiségvédelmet megalapozza. Ítélete további indokolásában kiemelte, hogy a személyiségi jogot sértő nyilatkozatban alperesek a felperest nevesítették, személyét érintő negatív közléseket tettek: tényállítást fejeztek ki azzal, hogy a felperes kijelentései zavarkeltésnek minősülnek, az intézmény hitelének rontására alkalmasak, továbbá állították, hogy orvoshoz méltatlan magatartást

tanúsított. Ezen kijelentéseket felperes munkájához, hivatásához kapcsolódó negatív értékítéletként értékelte.

Felperes nem vagyoni kártérítésre irányuló keresetét elutasította.

Az I.-II.r. alperesek viszontkeresetét nem tartotta megalapozottnak, tekintettel arra, hogy a Kórház és Rendelőintézet nem volt fél a perben, így viszontkereset előterjesztésére sem jogosult, a természetes személyek, mint alperesekkel szemben pedig a felperes semmiféle nyilatkozatot nem tett.

Az ítélet ellen a felperes a perköltség viseléséről szóló rendelkezéssel szemben nyújtott be fellebbezést. Fellebbezésében vitatta a pernyertesség arányára tekintettel a perköltség viselés megállapításának helyességét, figyelemmel arra, hogy a bíróság a személyiségi jog megsértése jogalapja tekintetében teljes egészében helyt adott a felperesi keresetnek, míg az alperesi viszontkeresetet elutasította.

Az I-II.r. alperesek benyújtott fellebbezésükben a felperesi keresetnek részben helyt adó ítéleti rendelkezés megváltoztatását és a felperesi kereset teljes elutasítását kérték, továbbá viszontkereseti kérelmüknek való helyt adást, a felperes perköltségekben történő marasztalása mellett. Fellebbezésük indokolásaként előadták, hogy a felperes nyilatkozata egyértelműen bizalomvesztést eredményezett a betegek részéről, hiszen a 2006. május - június betegstatisztikákból megállapíthatóan a betegforgalom a rendelőintézetben csökkent. Hivatkoztak arra, hogy az általuk tett közlemény nem sértheti a felperes jó hírnévhez való jogát, mivel nem a felperes személyét kritizálták, hanem a sajtótájékoztatón tanúsított magatartását, kijelentéseit, és azt a módot, ahogy a kijelentéseit, mint közszereplő megtette.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében előadta, hogy a betegforgalom csökkenése nem a bizalomvesztésnek köszönhető, hanem a nyári szabadságolások miatt következett be. Álláspontja szerint - nem vitatva, hogy ő is közszereplőnek minősül - a közszereplő sem köteles mindent eltűrni, alperesek pedig tényállásaikkal és nem véleményükkel ezt a határt túllépték.

Az I-II.r. alperesi fellebbezés részben alapos.

Az ítélet tábla álláspontja szerint a megyei bíróság a perben lefolytatott bizonyítási eljárásban beszerzett bizonyítékokat helyesen, okszerűen a Pp. 206. §-ának megfelelően értékelve helyes tényállást állapított meg, az abból levont jogi következtetése azonban részben téves.

Tévedett az első fokú bíróság, amikor a felperes keresetében a jó hírneve megsértése tárgyaként megjelölt kijelentéseket tényállásnak minősítette.

A Ptk. 78.§ (2)bek. szerint a jó hírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tényt állít, híresztel, vagy való tényt hamis színben tüntet fel.

A rendelkezésre álló iratanyagból, valamint a felek előadásaiból egyértelműen megállapítható, hogy az alperesek kifogásolt kijelentései a felperes magatartását, az üggyel kapcsolatos magatartásának milyenségét minősítik, továbbá az ennek következtében esetlegesen beálló következményeket prognosztizálják, vagyis véleményt, bírálatot, értékítéletet tartalmaznak. Az elsőfokú ítélet tényállási részében egyébként a megyei bíróság is azt állapította meg, hogy „Az alperesek 2006.május 15-én közleményt juttattak el a városi televízióhoz, amelyben cáfolták, bírálták a felperest.”

A bírói gyakorlat szerint az értékítélet - azaz a való tényekből levont következtetés - nem vezethet a jó hírnév sérelméhez még akkor sem, ha mások nézeteivel ellentétes tartalmat hordoz. Jelen esetben nem tényállításokról, hanem vélemény nyilvánításról van szó, mely önmagában csak akkor jogsértő, ha kifejezőmódjában indokolatlanul bántó, lealázó, és ilyenként sem a jó hírnevet (Ptk. 78.§), hanem az emberi méltóságot, becsületet sérthetné (Ptk.76.§).

A felek által nem vitatottan a nyilatkozók nyilatkozataikat mindannyian közszereplői minőségükben tették, illetőleg a felperes a bírálatot ilyen minőségében kapta. A közéletben részt vevő személyeknek (BH. 2004. 104.) a közszereplésükkel kapcsolatban személyükkel szemben megnyilvánuló, őket kedvezőtlen színben feltüntető, tevékenységüket negatív módon értékelő véleményt és kritikát el kell viselniük, még akkor is, ha az az adott esetben túlzó, felfokozott érzelmeket tükröző véleménynyilvánítás.

Az ítélet tábla álláspontja szerint az alperesek által kifejtett vélemény, kritika a közszereplőktől elvárt tűréshatárt nem haladja meg, valótlan tényállítást nem tartalmaz, nem sérti a felperes jó hírnevét..

Az ítélet tábla osztotta a megyei bíróság álláspontját az alperesek viszontkeresetének megalapozatlansága tekintetében is. A ... Kórház és Rendelőintézet nem volt fél a perben, I. és II.r. alperesek, mint természetes személyekre vonatkozóan pedig felperes sem közvetlenül, sem közvetve semmiféle nyilatkozatot nem tett, ennél fogva jogsértést nem követett el.

A felperesi fellebbezés nem alapos.

Téves ugyan a megyei bíróság döntése a feljegyzett kereseti-viszontkereseti illetékek viseléséről és számításáról, de a felperesi fellebbezésben írtaktól eltérő okból.

A per tárgya két részből, az I-II.r. alperesek elleni jó hírnév megsértésének megállapítására irányuló keresetből, továbbá az ellenük egyetemlegesen előterjesztett nem vagyoni kártérítés iránti igényből tevődik össze.

Az illetékszámítás alapja felperes tekintetében helyesen az Itv. 39. § (3)bek. c) pontján alapul, azaz a meg nem állapítható perérték alapján figyelembe veendő összeg 350.000,-Ft, mely meghaladja a kereseti kártérítési igényösszezszerűsége alapján számítandó illeték összegét.

Az alperesek nem egységes pertársak, (Pp.51. § b)pont) így a kereseti és viszontkereseti követelések is külön-külön számítandóak.

Alperesek viszontkereseti illetéke a meg nem állapítható perérték alapján hasonlóan számítandó.

Ennek megfelelően a felperest első fokon terhelő feljegyzett eljárási illeték helyesen, összesen 42.000,Ft míg I-II.r. alpereseket fejenként 21-21.000-Ft terheli, tekintettel arra, hogy mindkét oldal a saját igényét illetően pervesztessé vált.

Mivel a pervesztességi arányokban nincs különbség, ezért az ítélet tábla a perköltség viseléséről szóló elsőfokú rendelkezések megváltoztatására okot nem látott. (Pp.81. § (1), 82. § (2), 6/1986 (VI.26.) IM.r. 13. § (2)bek.).

Mindezekre figyelemmel az ítélet tábla a megyei bíróság ítéletét a megfellebbezett részben a Pp.253.§ (2)bek. értelmében a rendelkező rész szerint megváltoztatta, ezt meghaladóan a megyei bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezéseit helyben hagyta.

Az ítélet tábla kötelezte egyben a feleket pervesztességük arányának megfelelően a másodfokú feljegyzett eljárási illeték megfizetésére. Az Itv. 39.§ (3)bek.c)pont alapján az ítélet tábla előtti meg nem határozható perérték szerint az illeték számításának alapja 400.000,-Ft, ennek a 46. § (1)bek. szerinti mértéke pedig 6 %, illetve minimum 7.000,-Ft.

Felperes csak a költségviselés vonatkozásában nyújtott be fellebbezést, melyben pervesztes lett, ennek illetékvonzata 7.000,-Ft. Pervesztes lett továbbá az alperesi fellebbezések folytán a per fő tárgya tekintetében is, ezért köteles viselni az I-II.r. alperesek által másodfokon nyertes 24-24.000,-Ft-os fellebbezési illetéket is.

Az I-II.r. alperesek felperes elleni viszontkeresetüket érintő fellebbezésük eredménytelen volt, ezért fejenként viselni kötelesek az erre vonatkozó 24.000-24.000,-Ft-os feljegyzett fellebbezési illetéket.

Kötelezte továbbá az ítéltábla a feleket saját költségeik viselésére.
(Pp.81.§./1/ bekezdés, 82.§./2/ bekezdés, 6/1986/VI.26./IM. rendelet 13.§./2/
bekezdés)

ő, 2008.évi június hó 5.napján

Dr. Ábrahám Éva sk. **Dr. Lezsák József sk.**
a tanács elnöke előadó bíró

Dr. Vass Mária sk.
bíró